

Życiorys Wiesława Kazaneckiego

Wiesław Kazanecki urodził się 10 stycznia 1939 roku w Białymstoku, w rodzinie inteligenckiej. Był drugim synem pochodzącego z ziemi krakowskiej Edmunda Kazaneckiego i białostoczanki Janiny z domu Ralickiej. Jego dzieciństwo upłynęło w domu przy ulicy Bema na Piaskach. Babcia Marianna Ralicka zawsze była blisko.

Gdy jako nastolatek zaczął pisać wiersze, wspierała jego działania. Oboje rodzice, na co dzień zajmujący się księgowością, byli realistami. Woleli, żeby zajął się czymś konkretnym. To na ich życzenie, po ukończeniu w 1955 roku najstarszego białostockiego gimnazjum - dziś mieszczącego VI Liceum Ogólnokształcące im. Zygmunta Augusta, zdał egzamin na Politechnikę Warszawską. Wytrzymał jeden semestr. Pracował. Później wyjechał do wujka pod Kraków. Tam zdecydował się na studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

W grudniu 1959 roku zadebiutował wierszem "Usnęły rzeczy, nie rażą już zmysłów.." w studenckiej jednodniówce "Przedpole". W trakcie ostatniego roku studiów poznał opolankę Halinę Iwaskiewicz. Oboje wybrali tego samego promotora. Zaczęli się wspólnie uczyć, razem spędzali coraz więcej czasu. Po dyplomie, w 1964 roku, przyjechali do Białegostoku. Pobrali się i podjęli pracę polonistów. Halina Kazanecka w Technikum Budowlanym, a Wiesław Kazanecki w Technikum Mechanicznym.

Rok 1964 to także rok debiutu książkowego. W księgarniach ukazał się wtedy tomik poetycki "Kamień na kamieniu" złożony w wydawnictwie "Śląsk". Po powstaniu w 1968 roku, miesięcznika "Kontrasty" Wiesław Kazanecki kierował w nim działem literackim. Gdy nastąpiła zmiana na stanowisku redaktora naczelnego połączona ze zmianą formuły pisma, powrócił na cztery lata do szkolnictwa. Uczył języka polskiego w Liceum Medycznym.

W 1978 roku został redaktorem naczelnym Białostockiego Informatora Kulturalnego. Kierował nim do jego likwidacji w styczniu 1982r. podczas stanu wojennego. Później został kierownikiem literackim białostockiego oddziału Krajowej Agencji Wydawniczej. Jednak najważniejsza była poezja. To jej głównie poświęcał swój czas.

Kolejne tomy poetyckie ukazywały się w Warszawie, Lublinie, Olsztynie i Białymstoku. W prestiżowej serii "Biblioteka poetów" pojawił się tom "Poezje zebrane", wydany Przez Ludową Spółdzielnię Wydawniczą. We wstępie, będącym przejmującym manifestem, Wiesław Kazanecki pisał, że sztuka powinna pomóc odnaleźć człowiekowi podstawowe etyczne punkty orientacyjne, Przywrócić niezawisłość myślenia. Tworzyć konstruktywne, nośne idee. Poruszać sumienia. Był przekonany, że źródłem wielkiej sztuki jest miłość, współczucie i piękno. Ostatnią przygotowywaną przez niego - z ogromnym pietyzmem - do druku książką był "List na srebrne wesele".

Zmarł 1 lutego 1989 roku w Białymstoku. Ale ciągle jest wśród nas.

Został pośmiertnie odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W księgarniach pojawiły się "Wiersze ostatnie" i wybór "Wiersze"

Od 1992 roku w rocznicę śmierci poety przyznawana jest przez Prezydenta Miasta Białegostoku Nagroda Literacka im. Wiesława Kazaneckiego.

Książnica Podlaska wydaje cykl "In Memoriam". Pojawiły się w nim dzienniki z pobytu w Niemczech, listy poety, rady dla początkujących twórców zamieszczane wcześniej w "Kontrastach", bibliografia, utwory pisane prozą. Obecnie trwają prace nad kolejnym rękopisem...

